

РЕШЕНИЕ

№ 23633

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 29.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12779** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от БИ Е. ДИ П. ЕООД-Е.-203530408, представлявано от Х. Д.-управител със седалище и адрес: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220423006363-091-001/12.08.2024 год., издаден от Ф. Й. - н-к сектор „Ревизии“ като орган възложил ревизията и Т. В.-гл.инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1512/18.11.2024 год. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

Жалбоподателят оспорва РА в частта на извършените му корекции по ЗКПО за данъчни периоди 01.01.2018г. – 31.12.2022г. като незаконосъобразен и необоснован, издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон. Оспорва непризнаването на разхода от 112 012,00 лв. по фактурата от „БИ ЕЙЧ ДИ КАНСЪЛТИНГ“ ООД, като заявява, че се касае за довършителни работи, а не за основни ремонти. Счита, че разходът в посочения размер правилно е отразен като текущ разход. Относно непризнатия разход за отписаните вземания за главници и лихви по предоставени от него заеми към свързани юридически лица сочи, че вземанията са отписани на база взети решения с протоколи, налични по преписката На следващо място излага доводи, че органите по приходите не са посочили мерките, които е следвало да предприеме за събиране на сумите. Посочва, че доколкото се касае за финансови взаимоотношения между свързани лица, то воденето на съдебни дела е било безсмислено, още повече, че липсата на средства у длъжниците към момента на изтичане на давностните срокове е безспорна. Изтъква, че неправилните и незаконосъобразни увеличения на СФР при ревизията са довели до намаляване на данъчните му загуби за приспадане и пренасяне, а оттам и до формиране на задължения за внасяне, с които не е

съгласен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - ПРИ ЦУ НА НАП С. се представлява от юрк. Т., която моли съда да потвърди оспорвания РА и претендира разноски по представен списък.

СГП, редовно призована, се представлява от прокурор Ю., който счита РА за правилен и законосъобразен.

Административен съд – София-град, III отделение, 80 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423006363-020-001/30.10.2023 г./л.20 от делото/, връчена по електронен път на 07.11.2023 г./л.23/, изменена със Заповеди №Р-22220423006363-020-002/05.02.2024 и №Р-22220423006363-020-003/20.03.2024 г., издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г./л.18-19/ на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „БИ ЕЙЧ ДИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД за установяване на задължения на дружеството за корпоративен данък /КД/ и данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220423006363-092-001/17.07.2024 г. /л.33/, връчен по електронен път на 25.07.2024 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение. С цел изясняване на факти и обстоятелства, от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество, в хода на ревизия са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

В хода на ревизионното производство е установено, че основната дейност на „БИ ЕЙЧ ДИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД се състои в продажба и отдаване под наем на собствени недвижими имоти и покупко-продажба на дружествени дялове, за която притежава материална и технологична обезпеченост.

На основание чл. 37. ад. 3. чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на дружеството са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, в отговор на което са представени документи, подробно описани в РД.

На основание чл. 12, ал. 1, т. 6 от ДОПК органите по приходите са извършили проверка на счетоводната и търговска документация на лицето в оригинал, за което е съставен Протокол №1976097/15.02.2024 г. /л.833 от приложение 3/5 към делото/

След анализ на събраните доказателства, органът по приходите е направил следните фактически констатации и правни изводи, които с оглед предмета на съдебна проверка интересуват настоящето производство:

За проверяваната 2018 г. ревизионните органи са установили, че по счетоводна сметка 609 „Други разходи“, от данъчно задълженото лице е отчетен текущ разход от 112 012,00 лв. по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г./л.51 от Приложение 5/5/ от свързаното дружество „БИ ЕЙЧ ДИ КАНСЪЛТИНГ“ ООД, Е.[ЕИК]. Същият касае довършителни СМР и закупено оборудване за обект „апартаментен хотел в П. м. „Зона за отдих“, със спортен център, кафе-бар и подземни гаражи, с площ от 5 170,00 кв. м. подробно разписани в Протокол от 17.12.2018г. /л.50 от приложение 5/5/. Установено е, че през 2017 г. във връзка с този обект също са извършвани разходи от подобно естество, но същите са били отчетени по счетоводна сметка 613 „Разходи за придобиване на ДМА“. Последното е дало основание органите по приходите да приемат, че и

разходите, извършени през 2018 г. са обвързани с извършваните подобрения и касаят дейностите по обновяването и доизграждането на актива, поради което е следвало да се отчетат по счетоводна сметка 613, а не по счетоводна сметка 609 - като текущи разходи. В тази връзка на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, съгласно който разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, е извършено преобразуване на СФР със сумата от 112 012,00 лв. За 2018 г. е подадена Годишна данъчна декларация с вх. № 2204И0215117/08.03.2019 г. със счетоводен финансов резултат (загуба) 482213.35 лв. и формиран данъчен финансов резултат - (загуба) 477984.59 лв. Отражено е увеличение на счетоводния финансов резултат /СФР/ от 4 228.76 лв. Не са декларирани намаления. В резултат на така извършеното преобразуване със сумата от 112 012,00 лв. декларираната данъчна загуба е намалена като е определена такава в размер 365 972,59 лв.

През 2019 година ревизираното дружество е извършило продажба на недвижим имот гаражна клетка № V (латинска буква „V"), находящ се в [населено място], СО, район П., м. Зона за отдих в апартамент хотел П. с купувач Л. Пропърти 5 ЕООД с Е.[ЕИК] по НА от 19.12.2019 г. /л.248 от Приложение папка 5/5 към делото/. Продажната цена вписана в НА е 2000 лв. За последното е издадена фактура № 00..04/02.01.2020 г. с вписана ДО 1666,66 лв. и ДДС 333,33 лв. /л.249 от Приложение папка 5/5 към делото/. Към датата на сделката управител и едноличен собственик на капитала на Л. Пропърти 5 ЕООД с Е.[ЕИК] е В. С. като ревизионните органи не са установили свързаност посмислу на § 1, т.3 от ДР на ДОПК. Въпросната гаражната клетка е била апортирана в дружеството и осчетоводена по сметка 223 / инвестиционни имоти / със стойност 20900,00 лв., поради което с извършената продажба е реализирана загуба.

Съгласно заключение на извършена оценителна експертиза по Акт № 20170331161552 / 05.04.2017 г. на АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА във връзка с оценка на непарична вноска на капитала на дружество са изведени цени на гаражни клетки в същия комплекс, в т.ч. и на продадената гаражна клетка № V. Пазарна стойност на гаражната клетка е определена в размер на 8100 евро (или 15800 лв.) към 2017 г. както следва : 30,51 кв.м. * 265,49 евро на кв.м. Водейки се от средни цени на видове сгради по еталони на СЕК за 2019 г. цената на еталон № 1 на кв.м. е 472,00 лв. Следователно пазарната стойност на Гаражна клетка № V е 14400 лв. (30,51 кв.м.* 472,00 лв. на кв.м.) На тази база ревизиращите са счели, че през 2019 г. - годината на изповядване на нотариалната сделка, данъчно задълженото лице е следвало да отчете приход от сделката 14 400,00 лв. С посочената сума е извършена корекция на СФР на основание чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 78 от ЗКПО. К. в тази връзка на основание чл. 78 от същия закон е налице и в посока намаление на СФР с отчетната стойност на гаражната клетка - 20 900,00 лв. За финансовата 2019 г. е подадена Годишна данъчна декларация с вх. № 2204И0255379/19.03.2020 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) 117432,42 лв. и формиран данъчен финансов резултат - 0,00 лв. В резултат на извършените корекции е потвърден декларираният от лицето нулев финансов резултат, като загубата за приспадане за следващи финансови години е намалена с 6 500,00 лв. и от 117 465,95 лв. е определен на 110 965,95 лв.

В хода на ревизията съгласно представени справки дружеството има задължения към доставчици - БИ Е. ДИ КАНСЪЛТИНГ ООД, възникнали по фактури от 2015 г. на обща стойност 24326,03 лв. С оглед изтичането на пет години от момента, в който задължението е станало изискуемо, и липсата на отчетен приход в тази връзка ревизионните органи са приели, че на основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат следва да бъде увеличен със сумата на неотписаните задълженията на жалбоподателя. За счетоводната 2020 г. е подадена Годишна данъчна декларация за финансовата 2020 година, с вх. № 2204И0310360/11.06.2021 г. със счетоводен финансов резултат (загуба) 7082.49 лв. и формиран данъчен финансов резултат -

(загуба) 7082.49 лв. Предвид изложеното, след извършените корекции на СФР за 2020 г. и пренасяне на загуба от 36 477,14 лв., е формиран нулев данъчен финансов резултат.

През финансова 2021 година по сметка 609 „Други разходи“, данъчно задълженото лице е отчело разход от 4 769.17 лв., представляващ отписани вземания за начислени през 2017 г. лихви по предоставени заеми на свързани с жалбоподателя юридически лица както следва:

- 151,98 лв. - лихви 2017 г. - КОНСУЛТ 2003 ЕООД;
- 1,157,00 лв. - лихви 2017 г - В. ЕООД;
- 14,30 лв. - лихви 2017 г. - БИ Е. ДИ КАНСЪЛТИНГ ;
- 1,422,21 лв.- лихви 2017 г.- ЕЛЕКТРОМАШИНАРИ ХОЛДИНГ АД;
- 945,95 лв. - лихви 2017 г. - ЕМХ 2 ЕООД;
- 626,38 лв. - лихви 2017 г. - ТЕРАСА ЕООД;
- 261,65 лв. - лихви;
- 626,38 лв. - лихви.

В хода на ревизията са представени конкретните договори за заем /приложение 3/5 от делото/ с бланкетно съдържание, необезпечени, без клаузи за неустойки, гаранции и санкции при неизпълнението на договорените срокове за връщане на сумата. По договорите не са предприети реални действия и мерки за събиране на вземанията. Установено е още, че договорите са между свързани лица по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ДОПК. Според ревизионните органи лицето не е положило активни действия по събиране на вземанията поради което не може да се приеме за установено по безспорен начин, че вземанията са несъбираеми. Направен е извод, че договорите са фиктивно сключени с цел избягване на данъчно облагане, поради което на основание чл.78 във връзка с чл.15 от ЗКПО счетоводният финансов резултат е увеличен със сумата от 4 769.17 лв. За финансовата 2021 г. е подадена Годишна данъчна декларация с вх. № 2204И0352641/05.06.2022 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) 7406.92 лв. и формиран данъчен финансов резултат - 0,00 лв. Предвид изложеното след извършените корекции на СФР е потвърден декларираният от лицето нулев данъчен финансов резултат, като загубата за пренасяне е увеличена от 43 091,04 лв. на 47 860,21 лв.

През финансовата 2022г. ревизираното дружество е отчело разходи по сметка 609 „Други разходи“, по отписани по Решение от 20.01.2023 г. вземания по договори за заем - главници и лихви, в обща размер на 524 213,52 лв. от които 410 000 лв. вземания за главница към ТЕРАСА ЕООД и 114 213,52 лв. вземания за лихви, както следва:

- 20,500.00 лв. - ТЕРАСА ЕООД 2019 г.;
- 20,500.00 лв. - ТЕРАСА ЕООД 2020 г.;
- 15,665.56 лв. - ТЕРАСА ЕООД 2021 г.;
- 64.88 лв. - лихви 2018 г. - КОНСУЛТ 2003 ЕООД;
- 1,375.37 лв. - лихви 2018 г - В. ЕООД;
- 36.00 лв. - лихви 2018 г. - БИ Е. ДИ КАНСЪЛТИНГ ;
- 16,378.17 лв.- лихви 2018г.-ЕЛЕКТРОМАШИНАРИ ХОЛДИНГ АД;
- 19,193.54 лв. - лихви 2018 г. - ЕМХ 2 ЕООД;
- 20,500.00 лв. - лихви 2018 г. - ТЕРАСА ЕООД.

Отписани са вземания за лихви, начислени през 2018 г., както и вземане от ТЕРАСА ЕООД, възникнало през 2017 г. и съответните лихви за периода 2017 г. - 2021 г. В хода на ревизията е представен договор за заем с ТЕРАСА ЕООД от 21.12.2017 г. /л.954 от Приложение папка 2/5/, който е с бланкетно съдържание. Предоставената сума по цитирания договор е в размер на 410000,00 лв. и е необезпечен. Липсват клаузи за неустойки, гаранции и санкции при неизпълнението на договорените срокове за връщане на сумата. По договора не са предприети

реални действия и мерки за събиране на вземанията. Ревизионните органи са установили, че налице сделка между свързани лица по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ДОПК. На ТЕРАСА ЕООД е извършена насрещна проверка, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка № П-22220424047503-141-001/03.04.2024 г.

В хода на проверката са изискани данни и доказателства относно финансовите взаимоотношения с ревизираното лице. Представени са договори за заем, банкови извлечения, хронологични и аналитични регистри и оборотни ведомости. От представените счетоводни справки дружеството ТЕРАСА ЕООД аналитично за заемодател БИ Е. ДИ П. ЕООД липсват данни за задължението в размер на 410000,00 лв. по цитирания договорът от 2017 г., както и задълженията, формирани по договори за заем от 2020 г. Ревизиращите органи са приели, че договорите за заем са сключени с цел отклонение от данъчно облагане и на основание 78 във връзка с чл. 15 от ЗКПО, СФР е преобразуван със сумата от 524 213,52 лв.

Освен горното В хода на ревизията съгласно представени справки дружеството има задължения към доставчици - Б. Г. ЕООД и Софийска вода АД ООД, възникнали по фактури от 2017 г. на обща стойност 2009,49лв. С посочената сума на основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение.

През същата финансова година по банковата сметка на ревизираното лице е постъпила сумата от 4 705,00 лв. с наредител Т. Г. М., а основаниято е „резервационно споразумение от 07.02.2022 г. за придобиване на апартамент, находящ се в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3 за сумата от 240 000,00 евро /469 399,20 лв./“. Сумата от 4 705,00 лв. е осчетоводена по сметка 499 „Други кредитори“. Ревизиращите посочват, че във връзка с този приход не е налице издаден данъчен документ. Освен това е установено, че въпросният апартамент е продаден не на Т. Г. М., а на М. и М. М. с НА от 26.04.2022 г. За продажбата са издадени фактури №00..5/16.03.2022 г. за капаро в размер на 93 879,84 лв. и №00..06/26.04.2022 г. за сумата в размер на 375 519,36 лв. /общо 469 399,20 лв./ vsики отразени по сметка 701 – приходи от продажба. Доколкото капарото не е възстановено на наредителя Т. Г. М., на основание чл. 78 от ЗКПО с посочената сума е извършено увеличение на СФР.

Предвид установеното за 2022 г., след приспадане на загуба за пренасяне от предходни години в размер на 568 295,29 лв., е формирана данъчна печалба от 81 997,33 лв. и следващ се КД от 8 199.73 лв.

По делото е изготвено и прието, неоспорено от страните, заключение на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/. Съобразно поставените задачи е установено, че разходът по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г. не е разпределен пропорционално върху vsички имоти, налични в сграда Апартамент - хотел - П. със спортен център и кафе бар, на база идеалните части за съответния обект, а е отписан със Заповед № 1/19.12.2018 г., находяща се в том 5, стр. 39 в нарушение на счетоводното и данъчното законодателство. Освен горното според заключението на вещото лице дружеството „Тераса“ ЕООД е разполагало с пари в брой, активи и вземания, с които е можело да погаси задълженията си към „Би Ейч Ди Пропъртис“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната

форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

Предвид направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, се установява че РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК Ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр. 85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпреденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

По материалната законосъобразност съдът намира следното:

В хода на съдебното производство бе допусната и изготвена съдебно – счетоводна експертиза от вещо лице И. Н., чието заключение съдът кредитира като

компетентно и безпристрастно изготвено. Съгласно констатациите на експерта извършеният разход в размер на 112 012,00 лв. по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г. представлява подобрене на съществуващ дълготраен материален актив - Апартамент - хотел - П. със спортен център и кафе -бар, собственост на „Би Ейч Ди Пропъртис“ ООД, което увеличава неговата балансова стойност и подлежи на амортизиране по реда на ЗКПО. Вещото лице констатира, че стойността на довършителните работи в размер на 112 012,00 лв. по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г. е следвало да бъде разпределена пропорционално върху всички имоти, налични в сграда Апартамент - хотел - П. със спортен център и кафе бар, на база идеалните части за съответния обект. Същите са продавани поетапно, за периода 2018 г. -2021 г. и към 31.12.2021 г. не са били продадени всички имоти, доколкото сметка 2230 - инвестиционни имоти, е била с дебитно салдо в размер на 807 800,00 лв. /том. 4, лист 485 от преписката/. Следователно инвестицията е следвало да бъде отписвана поетапно с продажбата на съответния обект, а не еднократно в 2018 г. В заключение според експерта разходът по фактура № [ЕГН]/17.12.2018 г. не е разпределен пропорционално върху всички имоти, налични в сграда Апартамент - хотел - П. със спортен център и кафе бар, на база идеалните части за съответния обект, а е отписан със Заповед № 1/19.12.2018 г., намираща се в том 5, стр. 39 в нарушение на счетоводното и данъчното законодателство. Предвид изложеното правилно се явява и заключението на ревизионните органи, че със съставянето на процесната фактура е извършено отклонение от данъчното облагане и правилно е осъществена корекция на СФР в сочената посока.

На следващо място правилно и законосъобразно данъчните органи са извършили корекция на финансовия резултат за 2020г. във връзка с извършената продажба на гаражна клетка „V“, от жилищната сграда с гаражи в П.. Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО гласи, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, какъвто е случаят, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. При наличието на такова отклонение данъчният финансов резултат от конкретната сделка се определя независимо от условията, при които е договорена тя. За целите на подоходното данъчно облагане размерът на този резултат се определя при условия, които биха били меродавни за съответния вид сделки „по пазарни цени и насочени към постигане на същия икономически резултат“. Съобразно даденото в §1. т. 8 от ДР на ДОПК определение, „пазарна цена“ е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга но сделка между лица, които не са

свързани. За определяне на последната ревизионните органи са се ползвали от оценителна експертиза, която е извършила сравнение с продажната цена на други гаражи в същия комплекс.

За финансовата 2020г. данъчните органи са установили още едно основание за корекция на финансовия резултат, което съдът намира за правилно. На основание чл. 46 от ЗКПО финансовият резултат е увеличен със сумата от 24326,03 лв. представляващ общата стойност на задължения на ревизираното дружество към БИ Е. ДИ КАНСЪЛТИНГ ООД по фактури от 2015г. Съгласно чл.46, ал.1 след като вземането е станало изискуемо и са минали пет години от датата, на която е възникнало задължение за длъжника да го погаси, неотписаното задължение се регулира за данъчни цели. Посочената разпоредба не се прилага, когато е отчетен счетоводен приход /чл. 46, ал. 2 от ЗКПО/, какъвто приход от дружеството не е отчетен, нито е извършено увеличение на финансовия резултат. От ревизираното лице не са представени договори, анекси, споразумения и др. съпътстващи стопанските операции документи, на база на които са издавани процесните фактури, от които да са видни конкретните договорености по сделките, вкл. срок за изпълнение, срок за разплащане от страна на клиента - ревизираното лице, срок за връщане на средства към клиента при неизпълнение на възложените от него задачи. С оглед изложеното се приема, че в случая приложение намира разпоредбата на чл. 69, ал. 1 от ЗЗД. Същата указва, че ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнението му веднага. На база данните от самите фактури, отразени в отчетните регистри на лицата, и при липса на други документи, представени в хода на ревизията, които да определят друг момент на изискуемостта на насрещната престация, следва да се приеме, че изискуемостта настъпва веднага, поради което правилно е прието, че давността по фактури, издадени 2015 г. е изтекла през 2020г., при което РЛ е следвало да отчете счетоводни приходи в резултат на отписване на задълженията.

С абсолютно аналогични на гореизложените мотиви следва да се приеме за правилна и промяна на ГФР за 2022 г. със сумата от 2 009,49лв., представляваща задължения към „БЕЛА ГАРДЪН“ ЕООД и „СОФИЙСКА ВОДА“ АД.

За следващите две ревизирани години е извършена промяна във ФР във връзка с отписани вземания подробно описани в гореизложената фактическа обстановка в т.ч. 4 769.17 лв. за начислени през 2017 г. лихви по предоставени заеми на свързани с жалболодателя ЮЛ и 524 213,52 лв. главница и лихви по предоставен на 21.12.2017 г. заем към свързаното лице „ТЕРАСА“ ЕООД. Ревизираното лице е избрало като основание за отписване на вземанията изтичане на давностния срок. Правилно ревизионните органи и в последствие при административното обжалване са тълкувани разпоредбите на чл.37 във връзка с нормата на чл.34, ал.1 от ЗКПО. Смисълът на последната е, че е без значение изтичането на погасителната давност, ако в случая заемодателят не е установил, че е направил всичко възможно да се

опита да събере вземанията си по договорите за заем, но въпреки това те са останали несъбираеми, а не несъбрани (в този смисъл и Решение № 13885 от 19.12.2024 г. по адм.д. № 7052/2024 Г., I ОТД. на ВАС). Липсва каквато и да било търговска логика да се дадат в заем парични суми и след това заемотелят да не желае да му се върнат, нито да предприеме действия по събирането им, какъвто е настоящия случай, дори когато лицата са свързани. В хода на съдебното следствие е изготвена съдебно-сетоводна експертиза, която съдът цени като безпристрастно и компетентно изготвена, според заключението на която дружеството „Тераса“ ЕООД е разполагало с пари в брой, активи и вземания, с които е можело да погаси задълженията си към „Би Ейч Ди Пропъртис“ ЕООД. Това показва по несъмнен начин, че нито заемотелят въпреки съществуващите му финансови възможности, не е имал намерение да изплати получените заемни средства, нито заемотелят да ги събере впоследствие.

Правилно е прието, че няма доказателства и останалите отписани задължения да са несъбираеми, което следва да бъде обективно установено. При това положение правилни и законосъобразни се явяват извършените корекции в посока увеличение на СФР с размера на отчетените по счетоводна сметка 609 през 2021 г. и 2022 г. разходи, представляващи отписани вземания.

Правилно е и извършеното увеличение на финансовия резултат със сумата от 4 705,00 лв. платена от Т. Г. М., представляваща преведено капаро за покупко-продажба на имот. Установено е, че същият е бил предмет на сделка с други лица. Капарото не е възстановено на наредителя, но и не е отчетено като приход, поради което правилно и законосъобразно на основание чл.78 от ЗКПО е извършено увеличени на СФР с посочената сума.

По така изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена, а претенцията на ответната страна за присъждане на разноски се явява основателна, поради което същата следва да бъде уважена в пълния предявен размер от 1300 лева.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на БИ Е. ДИ П. ЕООД-Е.-203530408, представлявано от Х. Д.-управител със седалище и адрес: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220423006363-091-001/12.08.2024 год., издаден от Ф. Й. - н-к сектор „Ревизии“ като орган възложил ревизията и Т. В.-гл.инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1512/18.11.2024 год. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

ОСЪЖДА БИ Е. ДИ П. ЕООД-Е.-203530408, представлявано от Х. Д.-управител

със седалище и адрес: [населено място], [улица] да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 1300лв. /хиляда и триста лева/ разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.